

NR 1. GERINGE Overschrijding TERMIJN VOOR MEMORIE VAN ANTWOORD. ONTBINDING VAN ARBEIDSOVEREENKOMST VAN DIRECTEUR. GEEN VERGOEDING. GEEN BESLISSING OMTRENT WELKE WACHTGELDREGELING VAN TOEPASSING IS.

Artikel 12 lid 8 van het arbitragereglement in het bijzonder van toepassing op gevallen waarin de verweerder verstek laat gaan. Daarvan is in dit geval geen sprake. De overschrijding van de termijn voor het indienen van de memorie van antwoord bedraagt slechts enkele dagen. Verzoekster is door die overschrijding klaarblijkelijk niet in haar belang geschaad. Voor verweerder staan in dit geding zwaarwegende belangen op het spel. Voorzover al sprake is van een verzuim is dat van een zodanig geringe betekenis dat daaraan niet het gevolg verbonden kan worden dat de eis zonder meer wordt toegewezen.

Hoewel verweerder van mening is dat er geen sprake is van een duurzame versterking van de vertrouwensrelatie tussen de Raad van Toezicht en hem, en ook niet van een zodanige onverenigbaarheid van karakters tussen de leden van de Raad van Bestuur dat die tot beëindiging van zijn dienstverband moet leiden, geeft hij aan dat "feitelijke terugkeer van hem ... geen reële optie meer is". Daaraan kan geen andere conclusie worden verbonden dan dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen, op grond van het bepaalde in voormeld artikel 14 lid 1 onder c, ontbonden moet worden.

Aan verzoekster valt met betrekking tot de beëindiging van de arbeidsovereenkomst geen verwijt van enige betekenis te maken. Het dienstverband heeft slechts vijf jaar geduurd. Verweerder heeft al geruime tijd feitelijk niet meer gewerkt en is in de gelegenheid gesteld om met behoud van salaris een functie elders te zoeken. Verweerder heeft recht op wachtgeld. Derhalve geen grond voor toekenning van een vergoeding. Wegens onvoldoende gegevens geen beslissing welke wachtgeldregeling van toepassing is.

Scheidsgerecht Gezondheidszorg

(mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. K.H. Dekhuijzen en mr. A.T.T. Rosendaal, leden, met bijstand van mr. A.T.B. de Vries, griffier)

3 januari 2000

Arbitraal vonnis (99/22) in de zaak van:

A,
gevestigd te Z,
verzoekster,
gemachtigde: mr. R. Kossen;

tegen:

B,
wonende te Y,
verweerder,
gemachtigde: mr. T.M.A. van Löben Sels.

Partijen zullen hieronder worden aangeduid als "A" c.q. "B".

1. De procesgang

- 1.1 A heeft het Scheidsgerecht verzocht de arbeidsovereenkomst met B dadelijk of na korte tijd te ontbinden, kosten rechtens.
- 1.2 B heeft bij memorie van antwoord verzocht:
primair dat het Scheidsgerecht de mondelinge behandeling zal aanhouden tot drie weken nadat A de stukken als omschreven in productie 2 en alle informatie met betrekking tot de gemeentelijke wachtgeldregeling aan het Scheidsgerecht en aan B zal hebben toegezonden, en subsidiair dat het Scheidsgerecht bij ontbinding van de arbeidsovereenkomst (niet eerder uit te spreken dan per 1 februari 2000) aan B ten laste van A zal toekennen een vergoeding die neerkomt op de "uitgesmeerde wachtgeldregeling" zoals genoemd in de brief van 12 augustus 1999 (productie 22) te vermeerderen met

een vergoeding van f 50.000,-- bruto, althans zal bepalen dat de wachtgeldregeling conform de CAO Ziekenhuizen van toepassing is met een duur van het wachtgeld van 63 maanden en daarnaast B een (hogere) vergoeding naar redelijkheid en billijkheid zal toekennen, waaronder een vergoeding over de opzegtermijn van zes maanden, kosten rechtens.

- 1.3 A heeft voorafgaand aan de mondelinge behandeling van het geschil producties overgelegd.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 17 december 1999. Daarbij was A vertegenwoordigd door mevrouw C, lid van de Raad van Toezicht, bijgestaan door haar gemachtigde. B was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Beide partijen hebben hun standpunten nader toegelicht. De gemachtigden van partijen hebben pleitnotities overgelegd.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 B is met ingang van 1 februari 1995 in dienst getreden van A in de functie van Directeur Patiëntenzorg. Dat ziekenhuis is per 1 januari 1997 geprivatiseerd. Vanaf die datum is B, op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, benoemd tot lid van de Raad van Bestuur van A. Zijn salaris bedraagt f 207.294,50 per jaar, vermeerderd met 8% vakantietoeslag.
- 2.2 De Raad van Bestuur van A bestaat uit twee personen, B en D, die als voorzitter optreedt. Op het beleid van de Raad van Bestuur wordt toezicht gehouden door de Raad van Toezicht, die tevens het bevoegde orgaan is om de leden van de Raad van Bestuur te benoemen, te schorsen en te ontslaan. In het reglement van de Raad van Bestuur zijn de taken en bevoegdheden van zijn leden en de verdeling van de aandachtsgebieden vastgelegd. B was eerste geneeskundige en gaf in die hoedanigheid leiding aan de medische staf. Verder was hij onder meer verantwoordelijk voor de regionale behandelings- en zorgnetwerken en voor de inhoudelijke ontwikkeling van professionele beroepsgroepen.
- 2.3 Ingevolge een daartoe gemaakte afspraak zou het functioneren van de Raad van Bestuur worden geëvalueerd na afloop van het eerste kwartaal van 1997. Daartoe hebben op 11 april 1997 gesprekken plaatsgevonden tussen de Raad van Toezicht en de Raad van Bestuur. De Raad van Toezicht concludeert dat er met behulp van een externe adviseur gewerkt moet worden aan een verbetering van de samenwerking en het functioneren van de Raad van Bestuur, hetgeen zal moeten leiden tot verbeteringen die blijken uit:
  - Een aantoonbaar breder draagvlak voor de Raad van Bestuur en voor B in het bijzonder;
  - Een beter evenwicht in de samenwerking tussen de leden van de Raad van Bestuur;
  - Een goede voortgang in de gezamenlijke externe relatieontwikkeling.

Op 22 december 1997 is een volgend evaluatiegesprek gehouden. Blijkens het daarvan gemaakte verslag ziet de Raad van Toezicht – ondanks de nog niet erg zichtbare verbeteringen - geen aanleiding de samenwerking binnen de Raad van Bestuur “fundamenteel ter discussie te stellen of te beëindigen” doch wordt “aliertheid op de samenwerking” noodzakelijk geacht.

- 2.4 In een gesprek op 21 april 1998 deelt de voorzitter van de Raad van Toezicht aan B mee dat de Raad van Toezicht heeft geconstateerd dat de Raad van Bestuur niet goed functioneert, dat B niet meer voldoende vertrouwen geniet, geen gezag heeft verworven bij de medische staf en de externe partners en mogelijk binnen de Raad van Bestuur niet meer op zijn plaats is. B wordt – aldus het verslag – op alle gewraakte punten negatief beoordeeld. B biedt onvoldoende tegenspel aan zijn medebestuurslid; zijn functioneren als 1^e geneeskundige laat te wensen over en zijn relaties met de externe partners verslechteren.
- 2.5 B heeft zich na dit gesprek ziek gemeld. Hij heeft zijn werk daarna niet meer hervat.
- 2.6 Bij brief van 16 juli 1998 is, nadat op 2 juli 1998 in aanwezigheid van de raadsliden een gesprek tussen een delegatie van de Raad van Toezicht en B heeft plaatsgevonden, aan B meegedeeld dat A de arbeidsovereenkomst wil beëindigen op grond van artikel 14 lid 1 onder c. B is in de gelegenheid gesteld tot 1 augustus 1999 een betrekking elders te vinden.
- 2.7 Bij arbitraal vonnis van 12 juli 1999 heeft het Scheidsgerecht de vordering van B tot het instellen van een Commissie van Advies en Bemiddeling, op de voet van artikel 16 van de arbeidsovereenkomst,

afgewezen en overeenkomstig de vordering van A bepaald dat de termijn als bedoeld in artikel 15 lid 2 van de arbeidsovereenkomst eindigt op 1 augustus 1999.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

3.1 Artikel 19.1 van de arbeidsovereenkomst bepaalt dat alle geschillen naar aanleiding van deze overeenkomst bij wege van arbitraal vonnis zullen worden beslecht door het Scheidsgerecht.

4. De beoordeling van het geschil

4.1 A heeft met een beroep op artikel 12 lid 8 van het arbitragereglement van het Scheidsgerecht bepleit dat haar eis zonder meer kan worden toegewezen, nu B niet tijdig een memorie van antwoord heeft ingediend. B heeft dat standpunt op een aantal gronden bestreden. Het Scheidsgerecht heeft bij de mondelinge behandeling beslist dat het acht zal slaan op de memorie van antwoord. De motivering van die beslissing komt op het volgende neer. Voormelde bepaling is – naar uit haar bewoordingen en strekking blijkt – in het bijzonder van toepassing op gevallen waarin de verweerder verstek laat gaan. Daarvan is in dit geval geen sprake. De overschrijding van de termijn bedraagt slechts enkele dagen. A is door die overschrijding klaarblijkelijk niet in haar belang geschaad. Voor B staan in dit geding zwaarwegende belangen op het spel. Voorzover al sprake is van een verzuim – B betwist dat – is dat van een zodanig geringe betekenis dat daaraan niet het gevolg verbonden kan worden dat A verlangt.

4.2 Hoewel B van mening is dat er geen sprake is van een duurzame verstoring van de vertrouwensrelatie tussen de Raad van Toezicht en hem, en ook niet van een zodanige onverenigbaarheid van karakters tussen de leden van de Raad van Bestuur dat die tot beëindiging van zijn dienstverband moet leiden, geeft hij (in de memorie van antwoord onder 12) aan dat “feitelijke terugkeer van hem naar A geen reële optie meer is”. Daaraan kan geen andere conclusie worden verbonden dan dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen, op grond van het bepaalde in voormeld artikel 14 lid 1 onder c, ontbonden moet worden. Het Scheidsgerecht ziet reden om die ontbinding te doen ingaan op 1 februari 2000.

4.3 Daarmee komt de vraag aan de orde of aan B een vergoeding moet worden toegekend. Die vraag wordt ontkennend beantwoord op grond van het navolgende.

4.4 In de eerste plaats valt aan A met betrekking tot de beëindiging van de arbeidsovereenkomst geen verwijt van enige betekenis te maken. De door B aangevoerde omstandigheden – voorzover zij juist zouden zijn – laten weliswaar zien dat er in de organisatie van A (ernstige) problemen waren, doch zij rechtvaardigen niet de conclusie dat zij aanleiding zijn geweest tot de verstoring van de arbeidsverhouding. Uit de overgelegde stukken blijkt veeleer dat de Raad van Toezicht er bij de Raad van Bestuur voortdurend op heeft aangedrongen dat deze problemen, zo nodig met externe advisering, zouden worden opgelost. De Raad van Bestuur is daarin volgens de Raad van Toezicht onvoldoende geslaagd, waarvoor de Raad van Toezicht beide leden van de Raad van Bestuur verantwoordelijk houdt, zij het dat de Raad van Toezicht B daarbij als de “zwakste schakel” ziet. De Raad van Toezicht is tot de begrijpelijke constatering gekomen dat het, met het oog op de toekomst van de organisatie, onverantwoord zou zijn deze situatie te laten voortduren. Hoewel het Scheidsgerecht de mening van B deelt dat de Raad van Toezicht in het gesprek van 21 april 1998 B (te) onverhoeds heeft geconfronteerd met de mogelijkheid van een beëindiging van zijn dienstverband, kan in verband met de klaarblijkelijke ernst van de situatie niet geoordeeld worden dat de Raad van Toezicht onzorgvuldig heeft gehandeld. De onmiddellijk op dit gesprek gevolgde ziekmelding van B die vervolgens langdurig ziek is gebleven, heeft ertoe geleid dat de afspraken en voorstellen die aan het slot van het verslag van de bespreking zijn genoemd, niet tot uitvoering konden worden gebracht. Het gesprek op 2 juli 1998 heeft niets opgeleverd.

4.5 In de tweede plaats geldt dat het totale dienstverband van B slechts vijf jaar heeft geduurd, terwijl hij gedurende een jaar en acht maanden feitelijk niet meer heeft gewerkt.

4.6 In de derde plaats moet worden vastgesteld dat B blijkens de hiervoor vermelde uitspraak van het Scheidsgerecht de contractueel vastgelegde gelegenheid heeft gekregen om gedurende één jaar een soortgelijke functie elders te zoeken. Vanaf 1 augustus 1999 tot 1 februari 2000 is hem met behoud van salaris in feite een aanvullende periode van zeven maanden gegund. B heeft onvoldoende duidelijk gemaakt waarom hij pas in de laatste maanden van die gelegenheid gebruik heeft gemaakt. Hij is immers vanaf 21 april 1999 (of 18 mei 1999) arbeidsgeschikt verklaard.

- 4.7 Ten slotte heeft B op grond van zijn arbeidsovereenkomst recht op wachtgeld tot een bedrag dat minimaal gelijk is aan eenmaal het laatstgeldende jaarsalaris vermeerderd met de vakantiebijslag. Daarbij verdient aantekening dat tussen partijen afspraken zijn gemaakt omtrent de kosten van outplacement.
- 4.8 Hoewel partijen daarover van mening verschillen kan in het midden blijven welke wachtgeldregeling voor B van toepassing is. Indien de mening van A juist is, heeft B recht op wachtgeld gedurende 18 maanden, waarmee blijkens het hiervóór overwogene een redelijke voorziening gegarandeerd is. Indien het standpunt van B juist is heeft hij recht op wachtgeld gedurende 63 maanden. Er is echter geen grond hem dat wachtgeld in dit geding toe te kennen bij wijze van vergoeding. Beide partijen zijn er bovendien niet in geslaagd aan het Scheidsgerecht de gegevens te verschaffen op grond waarvan met voldoende mate van zekerheid geoordeeld kan worden welke regeling van toepassing is en waarop die regeling recht geeft.
- 4.9 Het Scheidsgerecht acht dus geen van de door B gevraagde vergoedingen toewijsbaar.
- 4.10 Nu aan B geen (aanvullende) vergoeding wordt toegekend, kan de ontbinding zonder meer worden uitgesproken.
- 4.11 A dient de kosten van het Scheidsgerecht te betalen, terwijl ieder van partijen voor het overige de eigen kosten moet dragen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 De arbeidsovereenkomst tussen partijen wordt ontbonden met ingang van 1 februari 2000;
- 5.2 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van f 9.800,-, komen voor rekening van A;
- 5.3 Ieder van partijen draagt verder de eigen kosten;
- 5.4 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.